

суб'єктів щодо прав, зобов'язань і відповідальності, що приведе до покращення облікової політики підприємництва в частині амортизаційних відрахувань, їх моніторингу та регуляторних заходів і забезпечить сталий інвестиційно-інноваційний розвиток країни.

Список використаних джерел і літератури

1. Пепа Т.В. Управління фінансовою санацією підприємств: монографія/К.: Центр учбової літератури, 2008-440с.
2. Пластун О.Л. [Пластун О. Л. Визначення сутності поняття "банкрутство" в сучасній науковій літературі / О. Л. Пластун // Вісник ЖДТУ. – 2005. – № 2. – С. 256–261.]
3. Покропивний.С.Ф. Монографія / За ред. С.Ф. Покпоривного. – вид. 2-ге, перероб. та доп. – К.: КНЕУ, 2001. – 528 с., с.204].

*Максим'юк Юлія Сергіївна, аспірантка
Київський національний університет будівництва і архітектури*

ОРГАНІЗАЦІЯ РИЗИК-ОРІЄНТОВАНОГО УПРАВЛІННЯ НА ГРУНТІ СПОЛУЧЕННЯ ПЛАТФОРМИ «КОМПЛАЄНС- МЕНЕДЖМЕНТУ» ТА «УПРАВЛІННЯ ЗА ЦІЛЯМИ»

Оптимізація ризиків здійснюється з використанням трьох моделей обробки первісних даних, які забезпечують формалізовану обробку та обґрунтування висновків щодо заходів з оптимізації ризиків: модель співставлення цілей підприємства з умовами функціонування та типовими ризиками для цих умов; модель співставлення наявних ресурсів з потребами та результатами завдань; модель вибору методів управління ризиками.

В результаті пересічення нечітких множин «недопустиме відхилення» та «допустимий ризик» можна отримати нечітку множину, що відображає обмеження за цілями. Для кожного з видів функціонування промислового підприємства здійснюється своє пересічення. Таким чином, в загальному вигляді модель співставлення цілей з умовами функціонування та типовими ризиками для цих умов має вигляд:

$$\Omega^O = \Omega^R \cap \Omega^G, \quad (1)$$

$$\mu^O = \min(\mu^R, \mu^G), \quad (2)$$

$$\mu^R = \mu^R(y, c, d) \quad (3)$$

$$\mu^G = \mu^G(x, a, b) \quad (4)$$

де Ω^O – нечітка множина, що обмежує простір можливих рішень за цілями та ризиками; Ω^R – нечітка множина «допустимий ризик»; Ω^G – нечітка множина «недопустиме відхилення»; y – вплив ризику на відхилення фактичного цільового показника від запланованого; x – відхилення фактичного цільового показника від запланованого, де для умов звичайного розвитку цільовим показником є рентабельність, для умов розвитку – прибуток або обсяг реалізації, для умов кризи – поточна ліквідність; $\mu^G(x, a, b)$ – функція приналежності лінгвістичної змінної «недопустиме відхилення»; $\mu^R(y, c, d)$ – функція приналежності лінгвістичної змінної «допустимий ризик» (1, с.21).

Для випадку багатьох ризиків та цілей нечіткі множини Ω^G та Ω^R можуть мати по декілька змінних, що відповідають різним цілям та різним ризикам. Графічне представлення варіанту перетину нечітких множин, коли існує один ризик та одна ціль наведено на рис. 3, де заштрихована область є областю допустимих рішень при управлінні ризиками в різних умовах функціонування промислового підприємства.

Таким чином, модель співставлення цілей з умовами функціонування та типовими ризиками для цих умов дає можливість визначити обмеження, за якими управлінські рішення мають занадто великі ризики або є неприпустимими з погляду досягнення глобальних цілей промислового підприємства.

Модель співставлення наявних ресурсів з потребами забезпечує класифікацію ризиків у залежності від необхідних для їх оптимізації ресурсів та розмірів втрат від цих ризиків. Модель будується на припущенні, що кожне завдання, яке має виконати промислове підприємство, може мати негативні сценарії реалізації, що несуть в собі ризики прямих грошових втрат або перебільшення витрат різних видів ресурсів, які потрібні для виконання завдання.

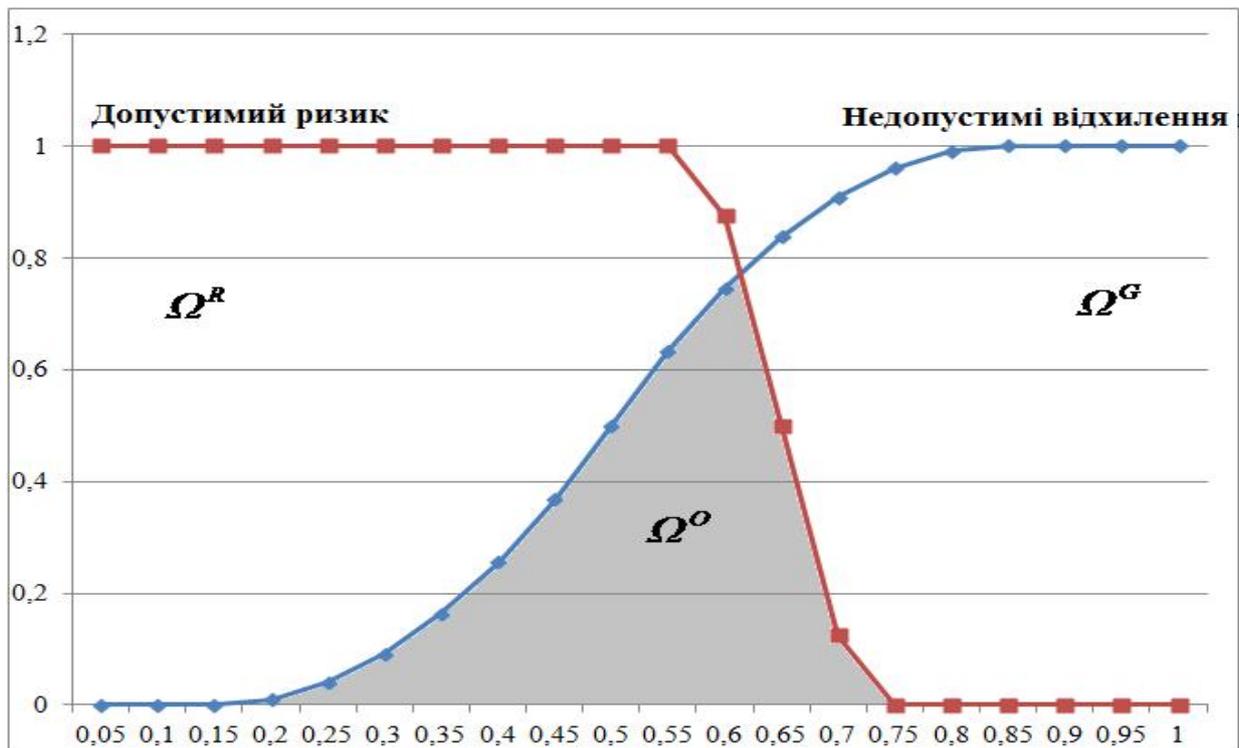

Рис. 1. Графічне представлення перетину нечітких множин «допустимий ризик» та «недопустимі відхилення»

Завданням оптимізації ризиків на промисловому підприємстві є визначення, який саме метод управління є найбільш доцільним з врахуванням поточних умов функціонування підприємства, його цілей та наявних ресурсів. Для цього здійснюється оптимізація за критерієм максимізації ефекту від досягнення цілей промислового підприємства з одночасним обмеженням за розміром ризиків та за типами ризиків, які підприємство може обробити. (2, с.22) Максимізація ефекту від досягнення цілей здійснюється в розрізі завдань, які розшифровують цілі промислового підприємства. Для цього використовується цільова функція:

$$\sum_{m \in M} \left(F_m - \sum_{u=1}^4 (b_{u,m} \cdot L_{u,m}) \right) \rightarrow \max, \quad (5)$$

де F_m – економічний ефект від виконання m -го завдання промислового підприємства; $b_{u,m}$ – логічна змінна, яка приймає значення 0 або 1 в залежності від того, чи доцільним є використання u -го виду управління ризиками для m -го завдання; $L_{u,m}$ – витрати на реалізацію u -го

виду управління ризиками для m -го завдання; u – індекс виду управління ризиками, де 1 – ухилення, 2 – диверсифікація, 3 – локалізація, 4 – компенсація.

Таким чином, використання запропонованої моделі вибору методів управління ризиками на підставі встановлених обмежень за цілями та класифікації ризиків за ресурсними потребами дає можливість обрати промислового підприємству найбільш вигідну програму при управлінні ризиками при досягненні його цілей.

Список використаних джерел і літератури

1. Савчук Т. В. Система моделей економічного обґрунтування та механізми інвестування житлового будівництва: Автореф. дис. на здоб. наук. ступ. канд. екон. наук: (08.00.04) / Т. В. Савчук; Наук. кер. Г. М. Рижакова; КНУБА. – К., 2012. – 21 с.

2. Сердюк А. В. Організаційно-економічні основи формування та розвитку ринку доступного житла: Автореф. дис. на здоб. наук. ступ. канд. екон. наук: (08.00.04) / А. В. Сердюк; Наук. кер. С. А. Ушацький; КНУБА. – К., 2010. – 22 с.

Некрутенко Оксана Вячеславівна, здобувачка,

Лугіна Тетяна Сергіївна, аспірантка

Київський національний університет будівництва і архітектури

МЕТОДИЧНІ ПРЕДИКТОРИ РЕФЕРЕНТНОЇ МОДЕЛІ ОЦІНКИ ПОТЕНЦІАЛУ РОЗВИТКУ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

Діяльність великих промислових підприємств охоплює багато сфер, що взаємодіють як єдиний збалансований організм. Одночасно, на одному підприємстві може відбуватись впровадження проектів розвитку в виробничій сфері, реалізація антикризових заходів в фінансовій сфері, підтримання поточного рівня діяльності в кадровій сфері та ін. Різноманітність завдань, що ставляться перед керівниками окремих підрозділів промислового підприємства обумовлює виникнення такої проблеми як оптимальний розподіл ризику при впровадженні чи реалізації